

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

9. prosince 2010*

Ve věci C-421/09,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien (Rakousko) ze dne 19. října 2009, došlým Soudnímu dvoru dne 28. října 2009, v řízení

Humanplasma GmbH

proti

Rakouské republice,

* Jednací jazyk: němčina.

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení A. Tizzano, předseda senátu, J.-J. Kasel (zpravodaj), A. Borg Barthet, M. Ilešič a M. Berger, soudci,

generální advokát: N. Jääskinen,
vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Humanplasma GmbH W. Graziani-Weissem, Rechtsanwalt,
- za rakouskou vládu E. Riedlem, jako zmocněncem,
- za německou vládu J. Möllerem a N. Graf Vitzthumem, jako zmocněnci,
- za maďarskou vládu M. Fehérem, jakož i K. Szíjjártó a Z. Tóth, jako zmocněnci,

- za nizozemskou vládu C. Wissels a M. de Ree, jako zmocněnkyněmi,

- za Evropskou komisi C. Cattabriga a G. Wilmsem, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

- ¹ Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článků 28 ES až 30 ES.

- ² Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi Humanplasma GmbH (dále jen „Humanplasma“), společností založenou podle rakouského práva, a Rakouskou republikou, ve věci zákonného zákazu dovážet erytrocytové koncentráty pocházející z nikoliv zcela bezplatného dárce krve.

Právní rámec

Právní úprava Unie

- 3 Body 22 a 23 odůvodnění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/98/ES ze dne 27. ledna 2003, kterou se stanoví standardy jakosti a bezpečnosti pro odběr, vyšetření, zpracování, skladování a distribuci lidské krve a krevních složek a kterou se mění směrnice 2001/83/ES (Úř. věst. L 33, s. 30; Zvl. vyd. 15/07, s. 346) zní následovně:

„(22) Podle čl. 152 odst. 5 Smlouvy nemohou ustanovení této směrnice ovlivnit vnitrostátní předpisy upravující dárcovství krve. Čl[ánek] 152 odst. 4 písm. a) Smlouvy stanoví, že členským státům nelze bránit v tom, aby používaly nebo zavedly přísnější ochranná opatření, pokud jde o standardy jakosti a bezpečnosti krve a krevních složek.

- (23) Dobrovolné a bezplatné dárcovství krve je faktorem, který může přispět k vysokému stupni bezpečnosti krve a krevních složek a tím k ochraně lidského zdraví. Je třeba podpořit úsilí Rady Evropy v této oblasti a přijmout veškerá potřebná ustanovení, která by vhodnými opatřeními a iniciativami podpořila dobrovolné a bezplatné dárcovství a která by zajistila, že dárce získají větší společenské uznání, a tím se současně zvýší soběstačnost. Je také nutné vzít v úvahu definici Rady Evropy pro dobrovolné a bezplatné dárcovství.“

4 Článek 4 odst. 2 směrnice 2002/98 stanoví:

„Tato směrnice nebrání členskému státu používat nebo zavádět na svém území přísnější ochranná opatření, pokud jsou v souladu s ustanoveními Smlouvy.

Členský stát může zejména stanovit požadavky v oblasti dobrovolného [a] bezplatného dárčovství, například zákaz nebo omezení dovozu krve a krevních složek, za účelem zajištění vysoké úrovně ochrany zdraví a dosažení cíle stanoveného v čl. 20 odst. 1, a to za předpokladu, že jsou splněny podmínky Smlouvy.“

5 Článek 20 odst. 1 této směrnice stanoví:

„Členské státy přijmou veškerá nezbytná opatření na podporu dobrovolného [a] bezplatného dárčovství krve s cílem zajistit, aby krev a krevní složky pokud možno pocházely z takových odběrů.“

6 Článek 21 uvedené směrnice stanoví:

„Transfuzní zařízení zajistí, aby každý odběr krve a krevních složek byl vyšetřen podle požadavků uvedených v příloze IV.

Členské státy zajistí, aby krev a krevní složky dovážené do Společenství byly vyšetřeny podle požadavků uvedených v příloze IV.“

Mezinárodní právní úprava

- 7 Podle článku 2 doporučení Výboru ministrů členských států Rady Evropy o ochraně zdraví dárců a příjemců v rámci transfuzí krve, přijatému dne 12. října 1995 „[d]árcovství krve, plazmy a buněčných složek se považuje za dobrovolné a bezplatné, jestliže je osoba provádí dobrovolně a pokud nedochází k žádné platbě v hotovosti nebo v jakékoliv jiné rovnocenné formě. Tak tomu je i v případě přiznání zvláštního volna, které přesahuje dobu přiměřeně nezbytnou pro samotný odběr a cestu tam i zpět. Malé pozornosti, občerstvení a náhrada cestovních nákladů spojených s odběrem jsou s dobrovolným a bezplatným dárcovstvím slučitelné“ (*neoficiální překlad*).

Vnitrostátní právní úprava

- 8 Ustanovení § 7 odst. 1 zákona z roku 2002 o dovozu léčivých přípravků (Arzneiwareneinfuhrgesetz 2002), ve znění zveřejněném v BGBl. I, 153/2005 (dále jen „zákon o dovozu léčivých přípravků“) stanovil, že dovoz výrobků označených v uvedeném zákoně je možný pouze, pokud úřad pro bezpečnost ve zdravotnictví potvrdil jejich způsobilost k uvedení na trh.

- 9 Ustanovení § 7 odst. 3 tohoto zákona uvádí konkrétní informace, které musí poskytnout zejména dovozci krevních produktů na žádost příslušných orgánů. Mezi těmito informacemi jsou totožnost dárce, důkaz, že dárce byl vybrán v souladu s příslušnými mezinárodními kritérii a že neprodělal určité virové infekce.
- 10 V důsledku změny zákona zveřejněné v BGBl. I 41/2006 byl s účinností od 29. března 2009 do § 7 zákona o dovozu léčivých přípravků zaveden odstavec 1a. Toto ustanovení je následujícího znění:

„Při dovozu krevních produktů určených pro přímou transfuzi není v žádném případě možné jejich uvedení na trh, pokud k darování krve nedošlo zcela bezplatně, mimo případy, ve kterých transfuzní zařízení na základě okamžité potřeby v obzvláště naléhavé situaci vyzvala dárce k neprodlenému darování krve. To neplatí v případě, že dovoz je nezbytný pro zajištění zásobování nejvzácnějšími krevními skupinami.“

- 11 Krom toho touto změnou byl do § 7 odst. 3 zákona o dovozu léčivých přípravků vložen bod 2a, který stanoví, že dovozci musí v každém případě prokázat ve vztahu k „odběrům krve určeným pro přímou transfuzi, že k darování došlo zcela bezplatně nebo v případech, ve kterých transfuzní zařízení na základě okamžité potřeby v obzvláště naléhavé situaci vyzvala dárce k neprodlenému darování krve, byla dárce poskytnuta pouze náhrada nákladů [...]“.

- 12 Ustanovení § 8 odst. 4 zákona z roku 1999 o bezpečném používání krevních produktů (Blutsicherheitsgesetz 1999) ve znění zveřejněném v BGBl. I 63/2005 stanoví:

„Je zakázáno, aby byla dárcům krve nebo krevních složek nebo třetím osobám za jejich dárcovství poskytována odměna nebo jim byla odměna přislíbena. Dojde-li k darování krve (plné krve) pro produkty určené k přímé transfuzi, musí k darování dojít zcela bezplatně. Náhrada nákladů je v těchto případech přípustná pouze tehdy, pokud transfuzní zařízení vyzvalo dárce k neprodlenému darování krve na základě okamžité potřeby v obzvláště naléhavé situaci.“

Spor v původním řízení a předběžná otázka

- 13 Dne 1. listopadu 2005 bylo zveřejněno vyhlášení veřejné zakázky na zásobování Wiener Krankenanstaltenverbund (sdružení vídeňských nemocnic) krevními produkty, v daném případě erytrocytovými koncentráty chudými na leukocyty. Tyto erytrocytové koncentráty jsou prodávány jakožto léčivé přípravky.
- 14 Konec lhůty k předložení nabídek byl stanoven na 1. března 2006. Veřejná zakázka na dodávky byla tvořena pěti různými položkami a nabídky bylo možné předložit odděleně pro každou položku. Rámcové smlouvy, které byly předmětem zakázky, měly být uzavřeny na dobu tří let s možností jednorázového prodloužení smlouvy o další tři roky.

- 15 Bod 2.2 podmínek zadávacího řízení zní:

„Předmět dodávek musí [...] být v souladu s rakouským platným právem v oblasti dovozu léčivých přípravků (zákon o dovozu léčivých přípravků) v platném znění, [...] musí pocházet z bezplatného dárce a musí být v souladu se současným stavem vědeckého poznání.“

- 16 Bod 6 zvláštních ustanovení týkajících se zadávacího řízení, nadepsaný „Výpadek dodávky“ zejména stanoví:

„Dodavatel je povinen zajistit dodávky. Nicméně kdyby došlo k prodlení nebo výpadku dodávky, Wiener Krankenanstaltenverbund je (na základě své povinnosti poskytovat plnění) oprávněn opatřit si erytrocytové koncentráty chudé na leukocyty mimo rámcovou smlouvu a vícenáklady a výdaje z toho vyplývající přitom ponese dodavatel.“

- 17 Zadávacího řízení se účastnili dva uchazeči, a to společnost Humanplasma a Österreichisches Rotes Kreuz (rakouský Červený kříž). Jak se ukázalo, společnost Humanplasma předložila ohledně dvou z pěti položek nižší nabídku.

- 18 V průvodním dopise ke své nabídce společnost Humanplasma potvrdila, že má veškerá nezbytná povolení k poskytování dotyčné služby. Zaručila, že předmět plnění odpovídá v okamžiku předložení nabídky požadavkům stanoveným v bodě 2.2 podmínek zadávacího řízení. Nicméně ohledně budoucího právního stavu uvedla, že nelze převzít žádnou záruku ani poskytnout ujištění a že kdyby v případě změny právních předpisů, zejména pak změny zákona o dovozu léčivých přípravků, nemohla dodržet závazek dodat předmětné produkty, nepřebírá jakoukoli odpovědnost ohledně

případně vzniklých dodatečných výdajů a nákladů uvedených v bodě 6 zvláštních ustanovení týkajících se zadávacího řízení.

- 19 Z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že vzhledem k tomu, že po uplynutí lhůty k předložení nabídek byl zákon o dovozu léčivých přípravků změněn v tom smyslu, že dovážené krevní produkty pro transfuze nemohu být nadále, s výjimkou dvou zvláštních případů, uváděny na trh, pokud darování krve nebylo provedeno zcela bezplatně, nebyly produkty nabízené společností Humanplasma, které v zásadě nepocházely z bezplatného dárce, nadále v souladu s ustanoveními tohoto zákona.
- 20 Během přezkumu nabídek zadavatel vyzval společnost Humanplasma, aby upřesnila, zda nicméně může zaručit dodací podmínky uvedené ve výzvě k předložení nabídek. Vzhledem k tomu, že společnost Humanplasma nemohla tyto záruky poskytnout, zadavatel jí oznámil, že její nabídka se na základě vnitrostátních ustanovení o zadávání veřejných zakázek vylučuje.
- 21 Stížnost podaná společností Humanplasma proti rozhodnutí o vyloučení uvedené nabídky u Vergabekontrollsenat für Wien (*kontrolní komise města Vídeň pro zadávání veřejných zakázek*) byla zamítnuta zejména z důvodu, že vzhledem k tomu, že společnost Humanplasma nemohla zaručit dodávku služeb, které podléhaly podmínkám v zadávací dokumentaci, nebyla její nabídka v souladu s vnitrostátními ustanoveními a nemohla vést k udělení veřejné zakázky. Podle Vergabekontrollsenat für Wien proto zadavatel nabídku společnosti Humanplasma vyloučil oprávněně.
- 22 Společnost Humanplasma ve své žalobě proti rozhodnutí Vergabekontrollsenat für Wien požadovala s odvoláním na odpovědnost státu za porušení práva Společenství

náhradu škody ve výši 840 000 eur a zaplacení úroků z prodlení, jakož i náhradu vynaložených výdajů. Na podporu své žaloby uvedla, že § 7 odst. 1a zákona o dovozu léčivých přípravků představuje opatření s účinkem rovnocenným množstevnímu omezení dovozu zakázané článkem 28 ES. Vzhledem k tomu, že společnost Humanplasma nezískávala své produkty převážně ze zcela bezplatného dárcovství krve, měla povinnost učinit výhradu a poukázat na nemožnost dodržování dodacích podmínek dotčeného produktu. Kdyby zákon o dovozu léčivých přípravků nebyl změněn, žalobkyně by nemusela učinit výhradu a její nabídka by nemohla být vyloučena ze zadávacího řízení.

- 23 Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien (zemský soud pro občanskoprávní věci ve Vídni), kterému byla věc předložena, se rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Brání článek 28 ES (ve spojení s článkem 30 ES) použití vnitrostátních právních předpisů, podle kterých je dovoz erytrocytových koncentrátů pocházejících z Německa přípustný pouze za podmínky – platné i pro odběr erytrocytových koncentrátů na vnitrostátním území –, že k darováním krve došlo zcela bezplatně (i ve smyslu náhrady výdajů [dárce])?“

K předběžné otázce

- 24 Podstatou předběžné otázky předkládajícího soudu je, zda článek 28 ES ve spojení s článkem 30 ES musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátním právním předpisům, které stanoví, že dovoz krve nebo krevních složek pocházejících z jiného členského státu je přípustný pouze za podmínky, použitelné i na tuzemské produkty,

že darování krve, ze kterých byly tyto produkty získány, byla uskutečněna bez toho, aby dárčům byla poskytnuta odměna, a to i ve smyslu náhrady výdajů.

- 25 Volný pohyb zboží je základní svobodou zakotvenou Smlouvou o ES, jež je vyjádřena v zákazu množstevních omezení dovozu mezi členskými státy, jakož i veškerých opatření s rovnocenným účinkem, stanoveném v článku 28 ES (rozsudek ze dne 5. června 2007, Rosengren a další, C-170/04, Sb. rozh. s. I-4071, bod 31).
- 26 Podle ustálené judikatury se zákaz opatření s účinkem rovnocenným množstevním omezením uvedený v článku 28 ES vztahuje na veškerou právní úpravu členských států, která by mohla, ať přímo, nebo nepřímo, skutečně, nebo potenciálně, narušit obchod ve Společenství (viz zejména rozsudek ze dne 11. července 1974, Dassonville, 8/74, Recueil, s. 837, bod 5; výše uvedený rozsudek Rosengren a další, bod 32; rozsudek ze dne 20. září 2007, Komise v. Nizozemsko, C-297/05, Sb. rozh. s. I-7467, bod 53, a ze dne 8. listopadu 2007, Ludwigs-Apotheke, C-143/06, Sb. rozh. s. I-9633, bod 26).
- 27 V projednávané věci z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že vnitrostátní právní předpisy dotčené v původním řízení obsahují v zásadě zákaz dovážet a uvádět na trh krev a krevní složky získané na základě dárčovství za úplatu, přitom i výdaje vynaložené dárce za účelem uskutečnění darování krve jsou těmito právními předpisy považovány za náhradu za odměnu.
- 28 Je třeba dodat, že zákaz uvádění na trh dotčený v původním řízení se použije bez rozdílu jak na darování krve provedené na rakouském území, tak na darovanou krev odebranou v jiných členských státech.

- 29 Pokud má v některých jiných členských státech darování krve v souladu s ustanoveními směrnice 2002/98 za následek náhradu výdajů, nemohou být krev a krevní složky získané v souladu s právními předpisy a uvedené na trh v těchto členských státech dováženy do Rakouska a uváděny na tamější trh.
- 30 Je proto třeba konstatovat, jak krom toho výslovně připouští rakouská vláda, že takové vnitrostátní právní předpisy, jako jsou právní předpisy dotčené v původním řízení, jsou způsobilé narušit obchod uvnitř Společenství a představují opatření s účinkem rovnocenným množstevnímu omezení dovozu ve smyslu článku 28 ES.
- 31 Pro účely určení toho, zda jsou uvedené právní předpisy omezením zakázaným ve smyslu článku 28 ES, je třeba ještě přezkoumat, zda mohou být odůvodněny na základě ochrany veřejného zdraví, jak tvrdí zejména rakouská vláda a Evropská komise,.
- 32 V tomto ohledu je nutné připomenout, že veřejné zdraví zaujímá první místo mezi statky a zájmy chráněnými článkem 30 ES a že přísluší členským státům, aby v mezích Smlouvy rozhodly o úrovni, na které zamýšlí zajistit ochranu veřejného zdraví, a způsobu, jímž má být této úrovni dosaženo (rozsudky ze dne 11. prosince 2003, Deutscher Apothekerverband, C-322/01, Recueil, s. I-14887, bod 103; ze dne 13. července 2004, Komise v. Francie, C-262/02, Sb. rozh. s. I-6569, bod 24; Rosengren a další, uvedený výše, bod 39, jakož i Ludwigs-Apotheke, uvedený výše, bod 27).
- 33 V projednávané věci je nesporné, že právní předpisy dotčené v původním řízení, jejichž cílem je podle rakouské vlády jednak zajistit, že krev a krevní složky uváděné na

trh v Rakousku odpovídají vysokým standardům jakosti a bezpečnosti a jednak dosažení cíle zakotveného v čl. 20 odst. 1 směrnice 2002/98, a sice podpořit dobrovolné a bezplatné dárčovství, odpovídají takovým zájmům veřejného zdraví, jako jsou zájmy uznané v článku 30 ES. Tyto cíle tudíž mohou v zásadě odůvodnit překážku volného pohybu zboží.

³⁴ Nicméně z ustálené judikatury vyplývá, že právní úprava, která může omezit takovou základní svobodu zaručenou Smlouvou, jako je volný pohyb zboží, může být odůvodněna pouze tehdy, pokud je způsobilá zaručit uskutečnění cíle, který sleduje, a pokud nepřekračuje meze toho, co je k dosažení tohoto cíle nezbytné (viz zejména rozsudky ze dne 8. května 2003, ATRAL, C-14/02, Recueil, s. I-4431, bod 64; ze dne 7. června 2007, Komise v. Belgie, C-254/05, Sb. rozh. s. I-4269, bod 33; ze dne 13. března 2008, Komise v. Belgie, C-227/06, Sb. rozh. s. I-61, a ze dne 11. září 2008, Komise v. Německo, C-141/07, Sb. rozh. s. I-6935, bod 48).

³⁵ Zaprvé, co se týče přiměřenosti právních předpisů dotčených v původním řízení, je třeba uvést, že z bodu 23 odůvodnění směrnice 2002/98 vyplývá, že dobrovolné a bezplatné dárčovství krve je faktorem, který může přispět k vysokému stupni bezpečnosti krve a krevních složek, a tím k ochraně lidského zdraví.

³⁶ V rozsahu, v němž takové právní předpisy, jako jsou právní předpisy dotčené v původním řízení, brání tomu, aby dárci krve mohli mít finanční prospěch ze svého dárčovství, mohou takové právní předpisy odpovídat těmto veřejným zájmům a zvýšit jakost a bezpečnost krve, jakož i krevních složek, a musí být proto považovány za způsobilé k ochraně veřejného zdraví.

- 37 Naproti tomu z vyjádření předložených Soudnímu dvoru nevyplývá, že takové právní předpisy, jako jsou právní předpisy dotčené v původním řízení, které zakazují, aby dárčům krve mohly být nahrazeny například cestovní výdaje, které vynaložili, aby se dostavili do transfuzního zařízení, které se nachází nejbližší místu jejich bydliště nebo výkonu práce, umožňují dotyčné osoby motivovat k tomu, aby darovaly svou krev, jak to tvrdí rakouská vláda. Za těchto podmínek je třeba konstatovat, že takové právní předpisy neumožňují dosažení cíle, který je uvedenými vnitrostátními právními předpisy údajně sledován.
- 38 Zadruhé, pokud jde o posouzení, které je třeba provést ohledně proporcionality takových právních předpisů, jako jsou právní předpisy dotčené v původním řízení, je třeba připomenout, že z judikatury Soudního dvora vyplývá, že vzhledem k tomu, že článek 30 ES představuje výjimku ze zásady volného pohybu zboží uvnitř Společenství, kterou je třeba vykládat restriktivně, přísluší vnitrostátním orgánům prokázat, že tyto právní předpisy jsou nezbytné k dosažení dovolávaného cíle a že tohoto cíle nelze dosáhnout zákazy nebo omezení menšího rozsahu nebo méně zasahujícími obchod uvnitř Společenství (viz v tomto smyslu rozsudky ze dne 14. července 1994, van der Veldt, C-17/93, Recueil, s. I-3537, bod 15; ze dne 23. října 1997, Franzén, C-189/95, Recueil, s. I-5909, body 75 a 76; ze dne 28. září 2006, Ahokainen a Leppik, C-434/04, Sb. rozh. s. I-9171, bod 31, jakož i Rosengren a další, uvedený výše, bod 50).
- 39 Podle ustálené judikatury Soudního dvora, připomenuté v bodě 32 tohoto rozsudku, je při posuzování toho, zda byla v oblasti veřejného zdraví dodržena zásada proporcionality, zajisté třeba vzít v úvahu, že členský stát může rozhodnout o úrovni, na které zamýšlí zajistit ochranu veřejného zdraví, a způsobu, jímž má být této úrovni dosaženo. Vzhledem k tomu, že tato úroveň se může v členských státech lišit, je třeba jim přiznat prostor pro uvážení (výše uvedený rozsudek Komise v. Německo, bod 51).

- 40 Je třeba dodat, že pouhá skutečnost, že členský stát stanoví méně přísná pravidla, než jsou pravidla používaná v jiném členském státě, neznamená, že tato pravidla jsou neslučitelná s články 28 ES a 30 ES (viz zejména výše uvedený rozsudek Komise v. Německo, bod 51).
- 41 Nicméně okolnost, že vícero jiných členských států stanoví ve prospěch dárců krve odměnu, která odpovídá vzniklým výdajům, může být relevantní pro posouzení objektivního odůvodnění uváděného na podporu rakouské právní úpravy, zejména pak pokud jde o posouzení její proporcionality (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 28. ledna 2010, Komise v. Francie, C-333/08, Sb. rozh. s. I-757, bod 105). .
- 42 V tomto ohledu je třeba připomenout, že jak vyplývá zejména z článku 21 směrnice 2002/98, musí být za účelem zajištění jakosti a bezpečnosti krve a krevních složek každý odběr krve a krevních složek vyšetřen podle požadavků uvedených v příloze IV této směrnice, přičemž tyto požadavky se musí vyvíjet v závislosti na vědeckém a technickém pokroku.
- 43 Z toho vyplývá, že povinnost, aby darování krve bylo uskutečněno bez toho, aby došlo k náhradě dárce vynaložených výdajů, není každopádně sama o sobě nezbytná proto, aby byla zaručena jakost a bezpečnost krve a krevních složek.
- 44 Toto konstatování je podpořeno okolností, že i když směrnice 2002/98 a doporučení č. R (95) 14, na které tato směrnice odkazuje, mají za cíl zvýšit úroveň ochrany zdraví dárců a příjemců krve tím, že za tímto účelem stanoví standardy a zásady, kterým musí dobrovolné a bezplatné dárcovství odpovídat, nestanoví, že darování krve musí být zcela bezplatné, ale stanoví, že malé pozornosti, občerstvení a náhrada cestovních

výdajů spojených s darováním krve, jsou slučitelné s dobrovolným a bezplatným darcovstvím, takže tyto prvky nelze považovat za způsobilé ohrozit jakost a bezpečnost darované krve ani ochranu veřejného zdraví.

- 45 S ohledem na tyto úvahy je třeba učinit závěr, že takové právní předpisy, jako jsou právní předpisy dotčené v původním řízení, přesahují to, co je nezbytné pro dosažení sledovaného cíle, a sice zaručení jakosti a bezpečnosti krve a krevních složek.
- 46 S ohledem na vše výše uvedené, je třeba položenou otázku zodpovědět tak, že článek 28 ES ve spojení s článkem 30 ES musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátním právním předpisům, které stanoví, že dovoz krve nebo krevních složek pocházejících z jiného členského státu je přípustný pouze za podmínky, která platí i pro tuzemské produkty, že k darování krve, díky němuž byly tyto produkty získány, došlo nejen bez toho, aby dárcům byla poskytnuta odměna, ale rovněž bez toho, aby dárce získali náhradu výdajů, které vynaložili za účelem uskutečnění tohoto darování.

K nákladům řízení

- 47 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

Článek 28 ES ve spojení s článkem 30 ES musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátním právním předpisům, které stanoví, že dovoz krve nebo krevních složek pocházejících z jiného členského státu je přípustný pouze za podmínky, která platí i pro tuzemské produkty, že k darování krve, díky němuž byly tyto produkty získány, došlo nejen bez toho, aby dárcům byla poskytnuta odměna, ale rovněž bez toho, aby dárci získali náhradu výdajů, které vynaložili za účelem uskutečnění tohoto darování.

Podpisy.